

Gift a poem

Χαρίζουμε ένα ποίημα

-Ρενέ Σαρ, «ΓΙΑ ΝΑ ΄ΝΑΙ ΤΟ ΔΑΣΟΣ»

«Για να 'ναι το δάσος περήφανο

Η ηλικία του χρειάζεται και το άπειρο

Μην πεθαίνετε τόσο γρήγορα φίλοι

Των προγευμάτων κάτω απ' το χαλάζι

Έλατα που κοιμάστε στο κρεβάτι μας

Τα βήματά μας στα χορτάρια διαιωνίστε.»

[Ρενέ Σαρ, «Για να 'ναι το δάσος», Μτφρ. Τάκης Σινόπουλος]

Ανοιχτή επιστολή

Υπάρχει τάχα μία κερασιά φλεγόμενη
έξω απ' την πόρτα σου φλεγόμενη
διαλύοντας την πόρτα σου φλεγόμενη
λειώνοντας τον πάγο απ' τα παράθυρά σου
πεζ μου υπάρχει

Υπάρχει τάχα μια σιωπή ουρλιάζοντας
ουρλιάζοντας πάνω στη γλώσσα σου ουρλιάζοντας
σκεπάζοντας τα λόγια σου ουρλιάζοντας
φωνάζοντας στην ερημιά
πεζ μου υπάρχει

Ω σκοτεινό πουλί χαμένο στο μπλε του ερχομού της νύχτας
και στο κόκκινο σφυρί του αίματός μου

Πες μου στάσου δίπλα μου
Πες μου τάχα υπάρχει
η κερασιά φλεγόμενη
η σιωπή ουρλιάζοντας

Ω πες μου πες μου

Μτφρ.: ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ

«Δένδρο ο Θεός και το κλαρί του» Ράινερ Μαρία Ρίλκε

Ο Θεός, το Δένδρο, κάποτε θα φανερωθεί
μ' ένα κλαδί καινούργιο κι ανόμοιο με τα' άλλα,
και θά 'ναι καλοκαίρι κι ώριμος θα σκορπίσει
το θρό του γύρω...

...Ρίζα ο Θεός και καρποφόρησε.

Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου

και αναβλέψομεν

Μετάφ. Δημήτρης Οικονομίδης, 1978

Σ ένα κόσμο που δεν κάνει κάτι για εμάς

Καθεστώτα κάμερες και φώτα
Θα τολμήσω να μιλήσω και να θυμηθώ να ζήσω
Άσπροι μαύροι τρέχουν μες στην πόλη
Τρομοκράτες έχουν γίνει όλοι
Μέσα σ' έναν κόσμο που δεν έχει χώρο για μας
Γιάπηδες κράχτες έφηβοι αντάρτες
Κάθε νύχτα μέσα σε μια λίστα
Βετεράνοι Porsche και Armani
Μετανάστες κι άνθρωποι στις στάχτες
Μέσα σ' έναν κόσμο που δεν κάνει κάτι για μας

Τις καρδιές που χτυπάνε στη γη
Μ' ένα τύμπανο εγώ θα ξυπνήσω
Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να μείνει πίσω
Μια σφραγίδα μια άλλη γενιά
Μια ελπίδα για κάτι που αλλάζει
Το ταξίδι που θα κάνουμε μαζί κάπου βγάζει

Κάθε μέρα βόμβες στη σκακιέρα
Δε φοβάμαι να μιλήσω να παλέψω και να ζήσω
Άσπροι μαύροι βάζελοι και γαύροι
Τρίτος κόσμος πύραυλοι και дуόσμος
Μέσα σ' έναν κόσμο που δεν έχει χώρο για μας

Τις καρδιές που χτυπάνε στη γη
Μ' ένα τύμπανο εγώ θα ξυπνήσω
Χέρι χέρι να χορέψουμε παρέα όλοι
Μια σφραγίδα μια άλλη γενιά
Μια ελπίδα για κάτι που αλλάζει
Το ταξίδι που θα κάνουμε μαζί
Θα μας πάει μακριά θα μας φέρει πιο κοντά
Λίγο πριν περάσει αυτή η νύχτα
Θα γίνουμ' όλοι ένα σώμα

Δεν υπάρχει κάτι να φοβάμαι
Δεν μπορώ να σταματήσω ούτε να τα παρατήσω
Ίδιοι όλοι σε χωριά και πόλη
Ας μπορούσα μια στιγμή να ζήσω
Σ' έναν άλλο κόσμο που έχει μάτια μόνο για μας

Όσα η καρδιά μου θέλει και μπορεί
Είναι αυτά που σκέφτηκες για "μένα
Αυτά που μας ενώνουν χρόνια
Σ' έναν άλλο κόσμο που έχει μάτια μόνο για μας
Μόνο για μας μόνο για μας

Let It Be

When I find myself in times of trouble

Mother Mary comes to me speaking words of wisdom

Let it be

And in my hour of darkness she is standing right in front of me

Speaking words of wisdom

Let it be

Let it be

Let it be

Let it be

Let it be

Whisper words of wisdom

Let it be

When all the broken-hearted people

Living in the world agree, there will be an answer

Let it be

Although they may be parted

There is still a chance that they will see

There will be an answer

Let it be

Let it be

Let it be

Let it be, yeah

Let it be

There will be an answer

Let it be

Oh, let it be

Let it be

Let it be

Let it be

Whisper words of wisdom

Let it be

Let it be

Let it be

Let it be, yeah

Let it be

There will be an answer

Let it be

And when the night is cloudy

There is still a light that shines on me

Shine until tomorrow

Let it be

I wake up to the sound of music

Mother Mary comes to me

There will be no sorrow

Let it be

Let it be

Let it be

Let it be

Let it be

There will be no sorrow

Let it be

Let it be

Let it be

Yeah, Let it be

Yeah, let it be

Whisper words of wisdom

Let it be

I'd Love to Change the World

Τραγούδι, Ten Years After

Γλυκιά κι ανείπωτη χαρά-ΓΙΩΡΓΟΣ Ν.ΚΑΝΑΚΗΣ

Πρωί Σαββάτου με Αυγουστιάτικο μελτέμι,
ξυπνάς πρωί-πρωί και μπαίνεις στην κουζίνα,
πηγαίνεις στο παράθυρο κι ανοίγεις την κουρτίνα,
φρυδώνει η θάλασσα, σιγοφυσάνε ανέμοι.

Ψήνεις καφέ, στίβεις χυμό και στρώνεις το τραπέζι,
πάνω στη ρόμπα σου γλιστρούν, στο κάτασπρο μετάξι,
οι σκέψεις οι αντάρτισσες, και πώς να μπουν σε τάξη
κι ο γάτος στο παράθυρο με την κουρτίνα παίζει.

Ψιλό αεράκι φύσηξε και σείονται τ'αρμυρίκια,
κοιτάζει μέσα στο κλουβί ο γάτος το γαρδέλι,
άσπρα πανάκια απλώσανε και πάνε τα καϊκια.

Γλυκιά κι ανείπωτη χαρά πλημμύρισε τα στήθια,
στα μάγουλά σου ξέχειλα τα δυο λακκάκια μέλι
κι ο άνεμος τα "σ'αγαπώ",σφυράει στα κουφολίθια.

Η χαρά να δίνεις-ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ

Σίγουρα η μεγαλύτερη χαρά στη ζωή
είναι να δίνεις σε εκείνους
που η μοίρα τους είναι σκληρή
και με χαρούμενα, αυθόρμητα χέρια
να σκορπίζεις λαμπερά δώρα.

Αυτό που υψώθηκε είναι πιο ωραίο από το πρόσωπο
εκείνου στον οποίο παριστάνουμε τους δωρητές;
Πρόσεξε τα χέρια του, ω ύψιστη ευλογία
που είναι φορτωμένα με τις μεγαλειώδεις χάρες μας.

Τίποτα δεν μπορεί να δώσει πιο μεγάλη ευχαρίστηση
από το να βοηθά ο ένας τον άλλο.
Αυτό που κατέχω δεν μπορώ να το αποθησαυρίσω
δίχως μια ψυχή να δώσω.

Η Ευτυχία -ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Καθόμαστε σαν πάντα οι δύο
βράδυ στο σπίτι· αντικρινά της
εγώ γειρμένος στο βιβλίο,
σκυμμένη εκείνη στη δουλειά της.

Και το βιβλίο ήτανε στίχοι,
ψυχή από λάμψη και αρμονία·
έτσι εκεί τ' άνοιξα στην τύχη,
και να τι διάβασα:
«Ευτυχία!

Λουλούδι, σε ποια χώρ' ανθίζεις,
σε ποιο γιαλό, μαργαριτάρι;
Αστέρι, ποιες μεριές φωτίζεις,
και ποιες καρδιές, ουράνια χάρη;

Πού, Χερουβείμ, φτερά διπλώνεις;
Νεράιδα, πού δροσολογιέσαι;
Είσαι διαμάντι και δε λιώνεις
ή καταχνιά είσαι και σκορπιέσαι;

Άδης, παράδεισος σε κρύβει;
στον κόσμο ή στην ερημία,
μες σε παλάτι ή σε καλύβι,
πες μου, πού βρίσκεσ', Ευτυχία;»

Δίχως τα μάτια απ' τη δουλειά της
να τα σηκώσει, εδώ! αποκρίθη·
τρεμουλιαστή με τη λαλιά της
μια μουσική στο σπίτι echóθη.

Κι ένα καρδιόχτυπο με πιάνει,
κι αμίλητη λαχτάρα αιφνίδια,
γιατί πως άκουσα μου εφάνη
την Ευτυχία, την ίδια.

Ειρήνη-ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

Είναι, όπως ένα κλωνάρι μυγδαλιάς σε ποτήρι
στην καρδιά μου η αγάπη. Πέφτει πάνω της ο ήλιος
και γιομίζει πουλιά.
Το καλύτερο αηδόνι λέει τ' όνομά σου '

Ειρήνη -ΑΝΤΡΙΑ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ

Τα σπίτια μας λευκά
ειρήνη
και τα ψηλά καμπαναριά
γαλήνη

Τα χελιδόνια φτερουγίζουν,
πετούν στο φως
και τα ματάκια παιχνιδίζουν
ρωτούν το πως,
ειρήνη.

Λεμονανθοί, μοσχοβολιά,
λόγια γλυκά, τριανταφυλλιά
και μες στο πράσινο
αγνοί παλμοί της Ρωμιοσύνης.

Είν' η ζωή, η ξεγνοιασιά,
των λουλουδιών μια ζωγραφιά,
του βρέφους το χαμόγελο,
ήρεμο ξύπνημα πουλιών,
το γέλιο της μητέρας
και η φρεσκάδα παιδικών κραυγών.

Και ότι άλλο κρύβεται δειλά
μες στην αγάπης τη χαρά,
ρωτούν δυο μάτια να τους πω
εμπιστευτικά,
ειρήνη.

Το τρελοβάπορο-ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Βαπόρι στολισμένο βγαίνει στα βουνά
κι αρχίζει τις μανούβρες «βίρα-μáινα»
Την άγκυρα φουντάρει στις κουκουναριές
φορτώνει φρέσκο αέρα κι απ' τις δυο μεριές

Είναι από μαύρη πέτρα κι είναι απ' όνειρο
κι έχει λοστρόμο αθώο ναύτη πονηρό
Από τα βάθη φτάνει τους παλιούς καιρούς
βάσανα ξεφορτώνει κι αναστεναγμούς

Έλα Χριστέ και Κύριε λέω κι απορώ
τέτοιο τρελό βαπόρι τρελοβάπορο
Χρόνους μας ταξιδεύει δε βουλιάξαμε
χίλιους καπεταναίους τούς αλλάξαμε

Κατακλυσμούς ποτέ δε λογαριάσαμε
μπήκαμε μέσ' στα όλα και περάσαμε
Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα
παντοτινό τον Ήλιο τον Ηλιάτορα!

Ο θαλασσοπόρος- ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ-ΠΑΠΑ

Έχω ένα καράβι, τόσο, με πανιά,
θάλασσες αφήνει, θάλασσες περνά.

Άφωνος στον κίνδυνο και θαλασσομάχος,
ταξιδεύω σχίζοντας πέλαγα μονάχος.

Στου περιβολιού μας τη δεξαμενή

τα νερά τους σμίγουν πέντε ωκεανοί!

Γύρω περιμένουν στις ακτές οι κάβοι
δίπλα τους ν' αράξει τ' άσπρο μου καράβι.

Στην Ινδία, στο Βόλγα, στο Μισισσιπή
τρέχει το καράβι μου, πάει σαν αστραπή.

Το φεγγάρι μέσα απ' το πυκνό πλατάνι
στα ταξίδια του όλα συντροφιά μου κάνει.

Προς τα πολυτρίχια, λίγο παρακεί,
το τιμόνι αν στρίψω, να κι η Αφρική.

Πίσω απ' του κισσού μας τη χλωρή κουρτίνα,
έγια μόλα, βάζω πλώρη για την Κίνα.

Το Σουέζ, την Πόλη και τον Παναμά,
ως να με φωνάξει για φαΐ η μαμά.

Καθισμένος πλάι σε μια γλάστρα δυόσμο
δέκα χρόνων πλοίαρχος, γνώρισα τον κόσμο!

Ο θαλασσοπόρος- ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ-ΠΑΠΑ

Έχω ένα καράβι, τόσο, με πανιά,
θάλασσες αφήνει, θάλασσες περνά.

Άφωνος στον κίνδυνο και θαλασσομάχος,
ταξιδεύω σχίζοντας πέλαγα μονάχος.

Στου περιβολιού μας τη δεξαμενή
τα νερά τους σμίγουν πέντε ωκεανοί!

Γύρω περιμένουν στις ακτές οι κάβοι
δίπλα τους ν' αράξει τ' άσπρο μου καράβι.

Στην Ινδία, στο Βόλγα, στο Μισισσιπή
τρέχει το καράβι μου, πάει σαν αστραπή.

Το φεγγάρι μέσα απ' το πυκνό πλατάνι
στα ταξίδια του όλα συντροφιά μου κάνει.

Προς τα πολυτρίχια, λίγο παρακεί,
το τιμόνι αν στρίψω, να κι η Αφρική.

Πίσω απ' του κισσού μας τη χλωρή κουρτίνα,
έγια μόλα, βάζω πλώρη για την Κίνα.

Το Σουέζ, την Πόλη και τον Παναμά,
ως να με φωνάξει για φαΐ η μαμά.

Καθισμένος πλάι σε μια γλάστρα δυόσμο
δέκα χρόνων πλοίαρχος, γνώρισα τον κόσμο!

Ο θαλασσοπόρος- ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ-ΠΑΠΑ

Έχω ένα καράβι, τόσο, με πανιά,
θάλασσες αφήνει, θάλασσες περνά.

Άφωνος στον κίνδυνο και θαλασσομάχος,
ταξιδεύω σχίζοντας πέλαγα μονάχος.

Στου περιβολιού μας τη δεξαμενή
τα νερά τους σμίγουν πέντε ωκεανοί!

Γύρω περιμένουν στις ακτές οι κάβοι
δίπλα τους ν' αράξει τ' άσπρο μου καράβι.

Στην Ινδία, στο Βόλγα, στο Μισισιπή
τρέχει το καράβι μου, πάει σαν αστραπή.

Το φεγγάρι μέσα απ' το πυκνό πλατάνι
στα ταξίδια του όλα συντροφιά μου κάνει.

Προς τα πολυτρίχια, λίγο παρακεί,
το τιμόνι αν στρίψω, να κι η Αφρική.

Πίσω απ' του κισσού μας τη χλωρή κουρτίνα,
έγια μόλα, βάζω πλώρη για την Κίνα.

Το Σουέζ, την Πόλη και τον Παναμά,
ως να με φωνάξει για φαΐ η μαμά.

Καθισμένος πλάι σε μια γλάστρα δυόσμο
δέκα χρόνων πλοίαρχος, γνώρισα τον κόσμο!

Ένα το χελιδόνι-ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Ένα το χελιδόνι
κι η Άνοιξη ακριβή
Για να γυρίσει ο ήλιος
θέλει δουλειά πολλή
Θέλει νεκροί χιλιάδες
να 'ναι στους Τροχούς
Θέλει κι οι ζωντανοί
να δίνουν το αίμα τους

Θε μου Πρωτομάστορα
μ' έχτισες μέσα στα βουνά
Θε μου Πρωτομάστορα
μ' έκλειςες μες στη θάλασσα!

Πάρθηκεν από Μάγους
το σώμα του Μαγιού
Το 'χουνε θάψει
σ' ένα μνήμα του πέλαγου
Σ' ένα βαθύ πηγάδι
το 'χουνε κλειστό
Μύρισε το σκοτάδι
κι όλη η Άβυσσο.

Θε μου Πρωτομάστορα
μέσα στις πασχαλιές και Συ
Θε μου Πρωτομάστορα
μύρισες την Ανάσταση!

Το ερημονήσι-ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Γεια σου Απρίλη
γεια σου Μάρτη
και πικρή Σαρακοστή

βάζω πλώρη και κατάρτι
και γυρεύω ένα νησί
που δε βρίσκεται στο χάρτη.

Το κρατάνε στον αέρα
τέσσερα χρυσά πουλιά
δε γνωρίζω εκεί πέρα
ούτε κλέφτη ούτε φονιά
ούτε μάνα και πατέρα.

Τα λουλούδια μεγαλώνουν
κάθε νύχτα τρεις οργιές
τις ακρογιαλιές ισκιώνουν
και τα δέντρα στις πλαγιές
σαν καβούρια σκαρφαλώνουν.

Μες στην ερημιάς τ' αγέρι
όλ' αγιάζουνε μεμιάς
πιάνεις του Θεού το χέρι
και τα κύματα ακουμπάς
σαν αγριοπεριστέρι.

Γεια σας έχτρες γεια σας μίση
και γινάτι καθενός
άμα βρεις το ερημονήσι
όλα τ' άλλα είναι καπνός
μια φορά να το 'χεις ζήσει».

Ποίημα στους φίλους-ΧΟΡΧΕ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΡΧΕΣ

Δεν μπορώ να σου δώσω λύσεις
για όλα τα προβλήματα της ζωής σου,
ούτε έχω απαντήσεις
για τις αμφιβολίες και τους φόβους σου·
όμως μπορώ να σ' ακούσω

και να τα μοιραστώ μαζί σου.

Δεν μπορώ ν' αλλάξω
το παρελθόν ή το μέλλον σου.
Όμως όταν με χρειάζεσαι
θα είμαι εκεί μαζί σου.

Δεν μπορώ να αποτρέψω τα παραπατήματά σου.
Μόνο μπορώ να σου προσφέρω το χέρι μου
να κρατηθείς και να μην πέσεις.

Οι χαρές σου, οι θρίάμβοι και οι επιτυχίες σου
δεν είναι δικές μου.
Όμως ειλικρινά απολαμβάνω να σε βλέπω ευτυχισμένο.

Δεν μπορώ να περιορίσω μέσα σε όρια
αυτά που πρέπει να πραγματοποιήσεις,
όμως θα σου προσφέρω τον ελεύθερο χώρο
που χρειάζεσαι για να μεγαλουργήσεις.

Δεν μπορώ να αποτρέψω τις οδύνες σου
όταν κάποιες θλίψεις
σου σκίζουν την καρδιά,
όμως μπορώ να κλάψω μαζί σου
και να μαζέψω τα κομμάτια της
για να την φτιάξουμε ξανά πιο δυνατή.

Δεν μπορώ να σου πω ποιος είσαι
ούτε ποιος πρέπει να γίνεις.

Μόνο μπορώ
να σ' αγαπώ όπως είσαι
και να είμαι φίλος σου.

Αυτές τις μέρες σκεφτόμουν
τους φίλους μου και τις φίλες μου,
δεν ήσουν πάνω
ή κάτω ή στη μέση.

Δεν ήσουν πρώτος
ούτε τελευταίος στη λίστα.
Δεν ήσουν το νούμερο ένα ούτε το τελευταίο.

Να κοιμάσαι ευτυχισμένος.
Να εκπέμπεις αγάπη.
Να ξέρεις ότι είμαστε εδώ περαστικοί.

Ας βελτιώσουμε τις σχέσεις με τους άλλους.

Να αρπάζουμε τις ευκαιρίες.
Να ακούμε την καρδιά μας.
Να εκτιμούμε τη ζωή.

Πάντως δεν έχω την αξίωση να είμαι
ο πρώτος, ο δεύτερος ή ο τρίτος
στη λίστα σου.

Μου αρκεί που με θέλεις για φίλο.
Ευχαριστώ που είμαι.

Ένας φίλος είναι-ΣΙΛΒΑΝΑ ΣΤΡΕΜΙΖ

Ένας φίλος είναι ο ήλιος στη μέση της καταιγίδας
Μια ζεστή κουβέρτα σε μια κρύα νύχτα. Μια αγκαλιά σε μια στιγμή
μοναξιάς.
Παρηγοριά σε μια στιγμή πόνου.
Ένα γέλιο πάντα έτοιμο.
Το μυστικό ημερολόγιο της ζωής σου.
Ένας άνθρωπος για ν' ακούσεις
Ένας άνθρωπος για να κανακέψεις
Ένας φίλος είναι παντοτινός ειδάλλως τι φίλος είναι;

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο-ΤΕΪΛΟΡ ΣΟΥΙΦΤ

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο
Το κουδούνι του σχολείου χτυπά
Πηγαινε με σπίτι
Κιμωλία στο πεζοδρόμιο
Σκεπασμένη με χιόνι
Έχασα τα γάντια μου
Μου δίνεις ένα
Θέλεις να βγούμε; Ναι
Ακούγεται ωραίο
Βιντεοπαιχνίδια
Μου δίνεις ένα σημείωμα
Κοιμόμαστε σε σκηνές

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο
Ω-Ω
Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο

Απαλό ροζ το χρώμα του ουρανού
Πάνω στη στέγη
Ο ήλιος δύει
Δεν έχει απαγόρευση κυκλοφορίας
Είκοσι ερωτήσεις
Είναι όλη η αλήθεια
Είσαι αγχωμένος τελευταία
Ναι, κι εγώ
Κάτι σου έδωσε
Το θάρρος

Να αγγίξεις το χέρι μου

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο
Ω-Ω

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο

Οι καμπάνες της εκκλησίας
Με κουβαλάς σπίτι
Ρύζι στο έδαφος
Μοιάζει με χιόνι
Καλείς την μπλόφα μου
Σε καλώ μωρό μου
Με προστατεύεις, ναι
Κάθε μέρα
Νιώθω σαν το σπίτι
Μένω στο κρεβάτι
Όλο το Σαββατοκύριακο

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο
Ω-Ω

Είναι ωραίο να έχεις ένα φίλο
Ω-Ω

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΡΕΓΑΤΑ ΣΑΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΜΙΛΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ

Δεν υπάρχει Φρεγάτα σαν το βιβλίο
Να μας πηγαίνει σε τόπους μακρινούς
Ούτε ένα άλογο κούρσας
Δεν ξεπερνάει μια σελίδα αγέρωχης ποίησης.
Αυτή τη διάσχιση κι οι πιο φτωχοί
μπορούν να κάνουν
Χωρίς διόδια να τους καταπιέζουν.
Πόσο λιτοδίαίτο είναι το άρμα
που κατευθύνει μια ανθρώπινη ψυχή!

There is no Frigate like a Book
There is no Frigate like a Book
To take us Lands away,
Nor any Coursers like a Page Of prancing Poetry –
This Traverse may the poorest take
Without oppress of Toll –
How frugal is the Chariot That bears a Human soul

Ύμνος της Νιότης -ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Με της άνοιξης τον ήλιο
μόλις σκάει απ' το βουνό,
ήλιος κι άνοιξη κινάμε
για έναν κόσμο αυριανό.

Η μελλούμενη ανθρωπότη
είμαστε τα νιάτα. Ορτοί
για το θρίαμβο της Αλήθειας
μ' οδηγό την Αρετή.
Σε στεριά και σε πελάγη

με χαρά και μ' εμπνοή
με τα μπράτσα, με το πνέμα
πλάθουμε τη νέα ζωή!
Σε μια λεύτερη πατρίδα
δίχως άλυσες, ντροπή,

σκέψη λεύτερη και λόγος
θέληση και προκοπή.
Κι όμοια λεύτερη όλ' η πλάση
στον αγώνα του καλού,
χίλιοι τόποι, χίλιοι τρόποι,

χίλια θάματα παντού.
Κι ανεβάζουμε όσο πάει
μ' ολοφώτεινα φτερά
την ανθρώπινη αξία
πιο ψηλά κάθε φορά.

Περί γενεθλίων -ΕΛΕΝΗ ΧΩΡΕΑΝΘΗ

Ποτέ δε γιόρτασα γενέθλια με τούρτες
ποτέ δεν άναψα
ποτέ δεν έσβησα κεράκια
Εξήντα τόσα-μετρημένα-χρόνια
ήμασταν εφτά-από τα δέκα- εν ζωή αδέρφια
που να' βρισκε η μάνα μας καιρό
για τούρτες γενεθλίων
για κεράκια
-ήτανε πόλεμοι και χαλασμοί
ξεσπιτωμοί-
Ετούτα ήταν τα πρώτα μου
-διαδικτυακά κι αυτά- γενέθλια
Ανέλπιστα και ξαφνικά
γέμισε το κενό λουλούδια και ευχές
Χρόνια πολλά
Χρόνια καλά
Χρόνια απίκραντα
μου άλλαξαν προς το καλύτερο τη μέρα
φίλοι πολλοί διαδικτυακοί και τιμημένοι
Κέρδισε μια ακόμα μέρα η ζωή μου γελαστή
με δίχως τούρτες και χωρίς κεριά για σβήσιμο
Και όλους σας ευχαριστώ
που γιόρτασα τα πρώτα μου
-διαδικτυακά-
χαρούμενα γενέθλια
Έτσι απλά
σαν την απλή μου τη ζωή.

Γενέθλια-ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Έχω μια κόρη αγέννητη
που ευτυχώς δε μου μοιάζει
Είναι κυδαία
Είναι σκληρή
Είναι ακριβώς όπως πρέπει
Δε με χρειάζεται
Δε μ' αγαπάει
Με ξέρει από πριν
Την κουβαλάω στο στήθος μου
Την περιφέρω
Την κρύβω
Τη νανουρίζω τα βράδια πίνοντας
Και τη φιλώ στο στόμα
Σα να την αγαπώ
Σα να 'ναι δική μου
Σα να 'ναι στ' αλήθεια
Αυτή γυρίζει πλευρό και φτύνει
Μου το χρωστάει που
δεν της έδωσα πόδια να φύγει
Μου το χρωστάει που
δεν της έδωσα φωνή να με βρίσει
Μα έτσι
έχω μια κόρη αγέννητη
που δε θα πεθάνει
ποτέ

Πηγή: Το υπόλοιπο της αφαίρεσης, Εκδόσεις Γκοβόστης, 2015